

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลชัย รัตนสกาววงศ์. กฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2544.
- เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชน ว่าด้วย รัฐ รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2547.
- เกษมสันต์ วิลาวรรณ. คำอธิบายกฎหมายแรงงานพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรสมัย, 2525.
- เกษมสันต์ วิลาวรรณ. กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ หลักการ วิธีปฏิบัติ และแนวคำพิพากษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2541.
- เกษมสันต์ วิลาวรรณ. การดำเนินคดีในศาลแรงงาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2525.
- เกษมสันต์ วิลาวรรณ. การเข้าสู่ตำแหน่งของผู้พิพากษาสมทบ. บทบัญญัติ 52,2 (มิถุนายน 2544): 137-138.
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชากฎหมายแรงงาน. กฎหมายแรงงาน เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 7-15. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- จำรัส เขมะจารุ. ศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2524.
- ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. มุมมองระหว่างนักกฎหมายเอกชนกับนักกฎหมายมหาชนเกี่ยวกับ สัญญาทางปกครองกับอำนาจพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ บทบัญญัติ 56,3 (กันยายน 2543): 156-157.
- ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง. กรุงเทพมหานคร: จีระวิชาการ พิมพ์, 2540.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2545.
- ฤทัย หงส์สิริ. ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง. วารสารนิติศาสตร์ 31,3 (กันยายน 2544): 544-545.
- เดือน บุนนาค. การแบ่งแยกอำนาจ. วารสารนิติศาสตร์ 9,3 (สิงหาคม 2520): 18-19.

- ถวิล อินทรรักษา. การฟ้องคดีแรงงาน. วารสารศาลแรงงาน 5,2 (สิงหาคม 2527): 41.
- ถาวร เกียรติทับทิว. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2541.
- ธานินทร์ กรัยวิเชียร. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สหกรณ์ออมทรัพย์กระทรวงยุติธรรม จำกัด, 2522.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. กฎหมายมหาชนวิวัฒนาการทางปรัชญาและลักษณะของกฎหมายมหาชน ยุคต่างๆ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. กฎหมายมหาชน เล่ม 3 ที่มาและนิติวิธี. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. วิธีพิจารณาคดีปกครองฝรั่งเศส. วารสารกฎหมายปกครอง 7,3 (ธันวาคม 2531): 717.
- ประกอบ หุตะสิงห์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: แสงทองการพิมพ์, 2515.
- ประคนธ์ พันธุ์วิชาติกุล. การเลิกจ้างและค่าชดเชย. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองศิลป์การพิมพ์, 2524
- ประยูร กาญจนดุล. กฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่สี่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ประสิทธิ์ โสวิไลกุล. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย บุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2546.
- พิพัฒน์ จักรางกูร. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 1. (ม.ป.ท.), 2538.
- ไพโรจน์ นิตกรไชยวัฒน์. คดีปกครองในศาลแรงงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547.
- ไพรัช โตสวัสดิ์. การตรวจความชอบด้วยกฎหมายของปฏิบัติการทางปกครอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2547.
- ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล. ระบบศาลแรงงานในต่างประเทศ. วารสารนิติศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2,10 (ไม่ปรากฏเดือน 2521): 339-352.
- ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล. ปัญหาการจัดตั้งศาลแรงงาน. ศาลแรงงาน ปัญหาการจัดตั้งศาลแรงงาน. (ม.ป.ท.), 2522.
- ยิ่งศักดิ์ กฤษณจินดาและวุฒิพงษ์ เวชยานนท์. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร, 2541.

- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครอง. (ม.ป.ท.), 2538.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาลปกครอง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2544.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. การกระทำทางปกครอง เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรพนักงานคดีปกครองระดับต้น รุ่นที่ 1 พ.ศ. 2543. (ม.ป.ท.), 2543.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. คำอธิบายวิชากฎหมายปกครองชั้นสูง 2 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2537. (ม.ท.ป.), 2537. อ้างถึงใน ชาญชัย แสงศักดิ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2534.
- วรเจตน์ ภาคีรัตน์. หลักพื้นฐานของกฎหมายปกครองและการกระทำทางปกครอง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2546.
- วิรัตน์ ลัทธिवงศกร. การขาดนัดในคดีแรงงาน. วารสารศาลแรงงาน 4,10 (เมษายน 2527): 4.
- วิชัย วิวิตเสวี. กฎหมายปกครองอเมริกา. (ม.ป.ท), 2526.
- สุดาศิริ วดวงศ์. คำอธิบาย-กฎหมายแรงงานสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ห้า. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2544.
- สุดาศิริ วดวงศ์. คำอธิบายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522. พิมพ์ครั้งที่สอง. ในอนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นายสงวน มัทวพันธ์ จ.ม., บ.ช. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศรีอนันต์การพิมพ์ จำกัด, 2540. (หนังสือ ในอนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ)
- สุพจน์ ภูมามะชัย. ย่อหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, (ม.ป.ป.).
- สมยศ เชื้อไทย. การกระทำทางปกครอง. วารสารนิติศาสตร์ 17,3 (กันยายน 2530): 60-61.
- สุรพล นิติไกรพจน์ และคนอื่นๆ. รายงานวิจัยเรื่องหลักกฎหมายปกครองฝรั่งเศส. (ม.ท.ป., ม.ป.ป).
- ส เทียงธรรม. การดำเนินคดีในศาลแรงงานโดยย่อ. วารสารศาลแรงงาน 1,11 (พฤษภาคม 2524): 31.

ภาษาอังกฤษ

- ChanRobles Publishing Company. The Cyber home of the Chan Robles Virtual Law Library[Online]. 1998. Available from: <http://www.chanrobles.com/legal4.htm> [2005, September 22]
- Cox, A., and Bok, D. C. Labor Law Cases and Material. Brooklyn NY: The Foundation Press Inc, 1969.
- Bernard, D. M. Labor law Cases,Material and Problems. Second Edition. Boston: Little Brown and Company, (n.d.).
- David, P.T. Labor Law and Legislation. Seventh Edition. Ohio: South-Western Publishing Co, 1985.
- Department of Labor. Labor Code of the Philippines. Third edition. (n.p.), 1997.
- Lowery, J. Resources for Labor Union Organizing[Online]. (n.d.). Available from: <http://www.union-organizing.com> [2005, October 7]
- National Labor Relations Board[Online]. (n.d.). Available from: <http://www.nlr.gov/nlr/home/default.asp> [2005, September 19]
- Roderick Seeman's JapanLaw.info[Online]. (n.d.). Available from: <http://www.japanlaw.info> [2005, December 13]
- Shakujii, K., and Nerima, K. The Japan Institute for labor Policy and Training[Online]. 2003. Available from: <http://www.jil.go.jp/english/index.html> [2005, September 10]
- Sugeno, K. Japanese Labor Law. Translated by Kanowitz, L. Washington: University of Washington, 1995.
- The Attorney-General's Chambers. Singapore Statutes Online[Online]. (n.d.). Available from: <http://agcvldb4.agc.gov.sg> [2005, September 10]
- Witney, F., and Benjamin, J. T. Labor Relations law. Seventh Edition. New Jersey: Prentice Hall, 1996.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบการพิจารณาวินิจฉัย และชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน
และการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม
และการออกคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

คำนำ

ตามมาตรา ๓๗ พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ โดยให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ มีอำนาจในการวางระเบียบการพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน และการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม และการออกคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามมาตรา ๔๑ (๖) เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เคยวางระเบียบดังกล่าวมาแล้ว ๓ ครั้ง ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๘ ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๗ ซึ่งเป็นฉบับที่ใช้มาจนถึงปัจจุบัน

หลังจากที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๖ และพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๖ ทำให้หน่วยงานและการใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ต้องปรับเปลี่ยนตามไปด้วยประกอบกับระเบียบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้ใช้มานาน จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์แรงงานในปัจจุบัน คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ จึงได้ตราระเบียบฯ ฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อใช้แทนระเบียบฯ ซึ่งตราไว้เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

๓ มกราคม ๒๕๔๔

**ระเบียบการพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน
และการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม
และการออกคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ วางระเบียบการพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน และการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม และการออกคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ไว้ดังต่อไปนี้

**หมวดที่ ๑
ข้อความทั่วไป**

ข้อ ๑ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ซึ่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ แต่งตั้งขึ้น เป็นการประจำหรือเฉพาะคราว เพื่อหาข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นในเรื่องที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์มอบหมาย จำนวนคณะอนุกรรมการต้องมีไม่น้อยกว่า ๓ คน

กรณีที่เหมาะสมคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไตรภาคี ประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้ทรงคุณวุฒิด้วยก็ได้

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องกล่าวหาต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าได้รับการกระทำอันไม่เป็นธรรม ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลโดยชอบด้วยกฎหมาย และหรือรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจ จากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล โดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ทำการแทนด้วย

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ที่ถูกร้องกล่าวหาว่า กระทำการอันไม่เป็นธรรมแก่ผู้กล่าวหา ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลโดยชอบด้วยกฎหมาย และหรือรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลโดยชอบด้วยกฎหมายให้ทำการแทนด้วย

“คู่กรณี” หมายความว่า “ผู้กล่าวหา” กับ “ผู้ถูกกล่าวหา” หรือ “ผู้แจ้งข้อเรียกร้อง” กับ “ผู้รับแจ้งข้อเรียกร้อง” แล้วแต่กรณี

“ข้อพิพาทแรงงาน” หมายความว่า ข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

“การกระทำอันไม่เป็นธรรม” หมายความว่า การกระทำที่ฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ แล้วแต่กรณี ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

“เลขานุการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมวดที่ ๒

การพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน

ข้อ ๒ เมื่อได้รับข้อพิพาทแรงงานในกิจการใด นอกจากกิจการตามมาตรา ๒๓ หรือในกิจการตามมาตรา ๒๓ จากพนักงานประนีประนอมข้อพิพาทแรงงาน หรือรัฐมนตรีสั่งให้คณะกรรมการชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน ตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ (๔) แล้วแต่กรณีให้เลขานุการนำข้อพิพาทแรงงานเรื่องนั้น เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไปโดยมิชักช้า

ข้อ ๓ คณะกรรมการจะมอบหมายข้อพิพาทแรงงานตามข้อ ๒ แก่กรรมการคนใดคนหนึ่งหรือคณะอนุกรรมการประจำหรือคณะอนุกรรมการเฉพาะคราว ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงแล้วเสนอข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อวินิจฉัยหรือชี้ขาดก็ได้

ข้อ ๔ ไม่ว่าจะดำเนินกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงานไปแล้วเพียงใด เพื่อความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ให้คณะกรรมการ อนุกรรมการ พยายามให้คู่กรณีตกลงหรือประนีประนอมกัน ข้อใดที่ตกลงกันได้ให้บันทึกไว้ และให้ปฏิบัติตามข้อ ๗ (๓) แต่หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันหรือประนีประนอมกัน และจะต้องดำเนินการพิจารณาต่อไป ให้จดประเด็นข้อพิพาทและบันทึกคำแถลงของคู่กรณีไว้ในบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๕ การพิจารณาวินิจฉัยและทำคำชี้ขาด นอกจากจะต้องนำความในมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณีมาใช้บังคับแล้วให้นำระเบียบการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดในหมวดที่ ๓ อันว่าด้วยการกระทำอันไม่เป็นธรรมมาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

ข้อ ๖ ในการพิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทแรงงาน ให้คณะกรรมการคำนึงถึงข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง สภาพการทำงาน ภาวะค่าครองชีพ ความเดือดร้อนของลูกจ้าง ระดับค่าจ้าง หรือสิทธิและประโยชน์อื่นใดของลูกจ้างที่ทำงานในกิจการประเภทเดียวกัน รวมทั้งฐานะแห่งกิจการของนายจ้าง ตลอดจนสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมโดยทั่วไปประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดให้เป็นธรรมแก่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายด้วย

ข้อ ๗ การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด และการติดตามผลคำวินิจฉัยชี้ขาด

(๑) ถ้าคู่กรณีฝ่ายผู้แจ้งข้อเรียกร้อง ขอดอนข้อเรียกร้องทั้งหมดให้กรรมการ หรือ คณะอนุกรรมการตามข้อ ๓ บันทึกไว้ และเสนอให้คณะกรรมการรับทราบ แล้วให้เลขานุการ จำหน่ายข้อพิพาทแรงงานออกเสียจากสารบบบัญชี และแจ้งให้คู่กรณีรับทราบ

(๒) ถ้าคู่กรณีฝ่ายผู้แจ้งข้อเรียกร้อง ขอดอนข้อเรียกร้องบางข้อ หรือคู่กรณีทั้งสองฝ่าย สามารถตกลงประนีประนอมกันได้บางข้อ หรือทั้งหมด ให้กรรมการหรือ คณะอนุกรรมการ ตามข้อ ๓ บันทึกการถอนหรือการตกลงนั้น ๆ ให้คู่กรณีฝ่ายผู้แจ้งข้อเรียกร้องหรือคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้วแต่กรณีลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกเป็นหลักฐานรวมเรื่องไว้

(๓) การทำคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณีทั้งคู่กรณีตกลงกันได้ตามข้อเรียกร้องทั้งหมดหรือ บางข้อและคู่กรณีขอให้มีการชี้ขาด ถ้าข้อเรียกร้องที่ตกลงกันได้นั้นไม่ขัดต่อกฎหมายความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ก็ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดไปตามข้อที่ตกลงกันนั้น

(๔) กรณีที่มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อรัฐมนตรีให้เลขานุการ ติดตามผลแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

หมวดที่ ๓

การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม

ข้อ ๘ การยื่นและรับคำร้องกล่าวหา

(๑) ผู้กล่าวหาอาจยื่นคำร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่า กระทำการอันไม่เป็นธรรม เป็นหนังสือตามแบบ ครส. ๑ ก็ได้ พร้อมด้วยสำเนาอันถูกต้องหนึ่งฉบับต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงานได้ภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่มีการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นไม่ว่า

มูลกรณีจะเกิดขึ้นในเขตท้องที่ใดในราชอาณาจักร

ถ้ามูลกรณีเกิดขึ้นนอกเขตกรุงเทพมหานคร ผู้กล่าวหาอาจยื่นคำร้องกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวในวรรคแรก พร้อมสำเนาอันถูกต้อง ๒ ฉบับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดในท้องที่ที่มูลกรณีเกิดขึ้น

(๒) คำร้องกล่าวหา ตามข้อ (๑) อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. สถานที่ วัน เดือน ปี ที่ยื่นคำร้อง
๒. ชื่อนิติบุคคล ชื่อ นามสกุล อายุ สัญชาติ ตำแหน่งหน้าที่ อายุงาน อัตราค่าจ้าง ภูมิลำเนา หรือที่อยู่ของผู้กล่าวหา ซึ่งสามารถติดต่อได้ทางไปรษณีย์
๓. ชื่อ นามสกุล อายุ สัญชาติ ตำแหน่งหน้าที่ ที่อยู่หรือภูมิลำเนา ซึ่งสามารถติดต่อได้ทางไปรษณีย์ ของผู้ถูกกล่าวหา (ถ้าเป็นบุคคลธรรมดา) ชื่อนิติบุคคลและผู้แทนตามกฎหมายของนิติบุคคล (ถ้าทราบ) การประกอบกิจการ สำนักงาน หรือสถานที่ตั้งของนิติบุคคล ซึ่งสามารถติดต่อได้ทางไปรษณีย์
๔. การกระทำทั้งหลาย และเหตุอันเป็นข้ออ้างว่าเป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม
๕. คำขอที่ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งชี้ขาด และสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติ

(๓) กรณีที่ผู้ร้องกล่าวหา ไม่สามารถทำคำร้องกล่าวหาเป็นหนังสือได้ ให้เลขานุการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการมอบหมาย หรือสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหรือผู้ที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดมอบหมายแล้วแต่กรณีมีอำนาจดำเนินการให้มีคำร้องกล่าวหา ตามนัยที่กล่าวในข้อ (๒) แล้วอ่านให้ผู้ร้องกล่าวหาฟังพร้อมทั้งให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือ หรือแกลงได้ โดยมีผู้รับรองให้ถูกต้องตามกฎหมายไว้ด้วย

(๔) กรณีที่ผู้ร้องกล่าวหาหลายคน ร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหารายเดียวกัน ถ้าผู้กล่าวหาเหล่านั้นทำงานในสถานที่เดียวกัน หรือในสาขาของผู้ถูกกล่าวหารายเดียวกัน เมื่อผู้กล่าวหา ทำคำร้องด้วยตนเองตามข้อ (๒) แล้ว ผู้กล่าวหาอาจมอบอำนาจให้ผู้กล่าวหาคนใดคนหนึ่งหรือจำนวนพอสมควรหรือสหภาพแรงงานที่ตนเป็นสมาชิก เป็นตัวแทนกระทำการแทนผู้กล่าวหาและให้ข้อเท็จจริงก็ได้

การมอบอำนาจดังกล่าวให้ทำเป็นหนังสือมอบอำนาจลงลายมือชื่อผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ ตามแบบ ครส. ๒๙ หรือมีลักษณะเป็นหนังสือมอบอำนาจยื่นต่อเลขานุการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการมอบหมายหรือสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหรือผู้ที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดมอบหมายก็ได้

(๕) กรณีที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหรือผู้ที่สวัสดิการและ

คุ้มครองแรงงานจังหวัดมอบหมายเป็นผู้รับคำร้องกล่าวหาให้สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด รับผิดชอบคำร้องกล่าวหาพร้อมสำเนาคำร้องกล่าวหาอันถูกต้องหนึ่งฉบับมายังคณะกรรมการภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่รับคำร้อง

ส่วนสำเนาคำร้องกล่าวหาอันถูกต้องอีกหนึ่งฉบับให้เก็บไว้เป็นหลักฐานทางจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหรือผู้ที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดมอบหมายควรบันทึกข้อเท็จจริงเบื้องต้นไว้ แล้วส่งบันทึกดังกล่าวให้คณะกรรมการพร้อมคำร้องกล่าวหา ส่วนสำเนาทันทีให้รวมเรื่องไว้ทางจังหวัด

(๖) ให้เลขานุการหรือเจ้าหน้าที่ที่เลขานุการมอบหมาย รับผิดชอบคำร้องกล่าวหาตามข้อ (๕) ลงบัญชีสารบบคำร้องกล่าวหาโดยให้ปรากฏ วัน เดือน ปี ที่รับคำร้อง ชื่อผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา การกระทำที่อ้างเป็นข้อกล่าวหาโดยย่อ คำขอให้ออกคำสั่งชี้ขาดและวันครบกำหนด ชี้ขาดไว้

กรณียื่นคำร้องกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ให้เลขานุการ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการมอบหมาย ดำเนินการเช่นเดียวกับที่กล่าวในวรรคแรก และสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นประกอบคำกล่าวหานั้นไว้ด้วย

(๗) ให้เลขานุการส่งสำเนาคำร้องกล่าวหาอันถูกต้องหนึ่งฉบับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือโดยวิธีอื่นใดแล้วแต่กรณี พร้อมกับระบุให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ส่งมายังคณะกรรมการ ภายในกำหนด ๘ วัน นับแต่วันได้รับคำร้องกล่าวหาหรือภายในระยะเวลาอันสมควรตามความจำเป็น ทั้งนี้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ

(๘) เมื่อเลขานุการได้รับหรือไม่ได้รับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามกำหนดเวลาดังกล่าวในข้อ (๗) ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยมิชักช้า

ข้อ ๙ กระบวนการพิจารณาก่อนวินิจฉัยชี้ขาด

๙.๑ ให้คณะกรรมการหรืออนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณีแจ้งให้คู่กรณีทราบกำหนด วัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการสอบข้อเท็จจริงแห่งมูลกรณีโดยระบุให้คู่กรณีนำพยานหลักฐานมาสืบวันเดียวกันหรือคนละวัน และจะให้คู่กรณีฝ่ายใดนำสืบก่อนหรือหลังก็ได้

๙.๒ กรณีที่มีผู้กล่าวหาหลายคนร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหารายเดียวกัน ถ้าผู้กล่าวหาเหล่านั้นทำงานสถานที่เดียวกันหรือในสาขาของผู้ถูกกล่าวหารายเดียวกัน และผู้กล่าวหาเหล่านั้นได้ให้ข้อเท็จจริงในมูลกรณีที่กล่าวหาไว้ต่อเจ้าหน้าที่แล้ว ผู้กล่าวหาเหล่านั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้กล่าวหาคนใดคนหนึ่งหรือจำนวนพอสมควรหรือสหภาพแรงงานที่ตนเป็นสมาชิกเป็นตัวแทนกระทำการแทนในการให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

การมอบอำนาจดังกล่าว ให้ทำเป็นหนังสือมอบอำนาจลงลายมือชื่อผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ ตามแบบ ครส. ๒๙ หรือมีลักษณะเป็นหนังสือมอบอำนาจยื่นต่อ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี

๙.๓ กรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคลหรือไม่ใช่เป็นนิติบุคคลประสงค์มอบอำนาจให้สมมาคน นายจ้างที่ตนเป็นสมาชิก หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของตนเป็นตัวแทนกระทำการแทน ให้ทำ หนังสือมอบอำนาจลงลายมือชื่อผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ ตามแบบ ครส.๓๐ หรือ มีลักษณะเป็นหนังสือมอบอำนาจยื่นต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบ อำนาจแล้วแต่กรณี

๙.๔ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี ต้องเปิด โอกาสให้คู่กรณีชี้แจงแสดงเหตุผลและนำพยานหลักฐานทั้งปวงที่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตนเข้า สืบโดยจะกระทำติดต่อกันไปโดยไม่ต้องเลื่อนก็ได้แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นจะเลื่อนไปก็ให้บันทึกเหตุ ที่ต้องเลื่อนรวมเรื่องไว้

การเลื่อนครั้งหนึ่ง ๆ ให้เลื่อนได้ไม่เกิน ๗ วัน และไม่เกิน ๒ ครั้งติดต่อกัน หรืออยู่ใน ดุลยพินิจของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ แต่ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าคู่กรณีฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งมีเจตนาประวิงเวลาให้ชักช้าอันเป็นเหตุให้การดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดต้อง ล่าช้าออกไปจะไม่อนุญาตให้เลื่อนก็ได้

๙.๕ คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะนำพยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตนเข้าสืบ ได้ตลอดเวลาก่อนสิ้นสุดการนำสืบของฝ่ายตน

ถ้าพนักงานดังกล่าวในวรรคแรก และคู่กรณีฝ่ายใดมีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่า ฝ่ายตนไม่สามารถทราบได้ว่าต้องนำพยานหลักฐานบางอย่างมาสืบเพื่อประโยชน์ของฝ่ายตน หรือไม่ทราบว่าพยานหลักฐานบางอย่างได้มีอยู่หรือมีเหตุผลอันสมควรอื่นใด คู่กรณีฝ่ายนั้น ชอบที่จะยื่นคำร้องไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนมีคำชี้ขาดขออนุญาตอ้างและนำพยานเช่นนั้นเข้า สืบถ้าคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณีเห็นว่าเพื่อให้ การวินิจฉัยชี้ขาดข้อสำคัญในประเด็นเป็นไปโดยเที่ยงธรรมจำเป็นจะต้องสืบพยานเช่นนั้น คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายจะอนุญาตตามคำร้องขอของคู่กรณี ฝ่ายนั้นและดำเนินการให้ก็ได้

๙.๖ คู่กรณีฝ่ายใดมีความจำเป็นไม่สามารถนำพยานบุคคลหรือพยานเอกสารมาสืบ ได้และร้องขอให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี เรียก พยานบุคคลและ/หรือพยานเอกสารนั้นมาสืบหรือประกอบการพิจารณามูลกรณีของฝ่ายตน ถ้าเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม และไม่เป็นการขัดกับกฎหมายที่ว่าด้วยการ เรียกพยานบุคคลหรือเอกสารแล้ว คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณีจะดำเนินการให้ตามคำร้องขอของคู่กรณีดังกล่าวแล้วก็ได้

๙.๗ ก่อนมีคำชี้ขาดคู่กรณีอาจแถลงด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง เหตุผลและข้อกฎหมายสนับสนุนมูลกรณีฝ่ายตนยื่นต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

๙.๘ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมในอันที่จะให้ได้ความแน่ชัดในข้อเท็จจริงแห่งมูลกรณี คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณีมีอำนาจเรียกพยานหลักฐานของคู่กรณีมาสืบได้เองตามที่เห็นสมควรหรือจะเชิญผู้ทรงวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยได้

๙.๙ ในการสอบข้อเท็จจริงแห่งมูลกรณี ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี สอบถาม บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ซึ่งคู่กรณีนำสืบ และให้พยานบุคคลลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในบันทึกนั้นด้วย

พยานเอกสารที่คู่กรณีนำส่งประกอบการพิจารณาวินิจฉัยให้หมายไว้ว่าเป็นของคู่กรณีฝ่ายใด แล้วนำรวมเรื่องไว้

การยื่นหรือนำสืบเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศ ต้องมีคำแปลภาษาต่าง ๆ ทศ นั้นเป็นภาษาไทย และรับรองความถูกต้องไว้ด้วย

๙.๑๐ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี อาจใช้ดุลยพินิจดสืบพยานของคู่กรณีฝ่ายใดก็ได้ ถ้าพิจารณาเห็นว่าพยานของคู่กรณีฝ่ายนั้น ๆ ไม่เกี่ยวกับประเด็นแห่งมูลกรณีหรือเป็นการฟุ่มเฟือย หรือข้อความนั้นปรากฏชัดแจ้งอยู่แล้ว

การงดสืบพยานดังกล่าวต้องบันทึกเหตุผลติดเรื่องไว้ และแจ้งให้คู่กรณีฝ่ายนั้น ๆ ทราบด้วย

๙.๑๑ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี มีอำนาจส่งประเด็นไปสืบพยานนอกสถานที่ได้

เมื่อมีเหตุจำเป็นคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้มอบหมายแล้วแต่กรณี มีอำนาจที่จะไปทำการสืบพยานหรือตรวจสถานที่ด้วยตนเองนอกสำนักงานเพื่อที่จะให้ได้ความแน่ชัดในข้อเท็จจริงแห่งมูลกรณี และในอันที่จะยังให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่กรณีได้

๙.๑๒ เมื่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเรียกผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา มาพบเพื่อสอบถามข้อเท็จจริง ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่มาพบโดยจงใจ หรือไม่มีเหตุอันสมควรร่วมกันแล้วถึงสองครั้ง หรือหนังสือเรียกผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาส่งให้ผู้นั้นไม่ได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการวินิจฉัยชี้ขาดตามพยานหลักฐานที่ปรากฏอยู่ต่อไป

๙.๑๓ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๔๗๗ ในหมวด ๒ ว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษา มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ กับบทบัญญัติในลักษณะ ๕ ที่ว่าด้วยพยานหลักฐานเฉพาะตั้งแต่มาตรา ๘๔ ถึงมาตรา ๑๐๕ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการกระบวนพิจารณาเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้โดยอนุโลม

๙.๑๔ ไม่ว่าจะดำเนินกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมไปแล้วเพียงใดเพื่อความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการพยายามให้คู่กรณีตกลงกันหรือประนีประนอมกัน หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันหรือไม่อาจประนีประนอมกันได้ และจะต้องดำเนินการพิจารณาต่อไป ให้จัดบันทึกประเด็นข้อพิพาทและบันทึกคำแถลงของคู่กรณีไว้ในบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง

หมวดที่ ๔ การวินิจฉัยชี้ขาดและออกคำสั่ง

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหา และออกคำสั่งภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องกล่าวหา

กรณีที่ได้รับคำร้องกล่าวหาจากสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดตามความหมวดที่ ๓ ข้อ ๘ (๕) กำหนด ๙๐ วัน นั้น ให้เริ่มนับแต่วันที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหรือผู้ที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดมอบหมายได้รับคำร้องกล่าวหา

กรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดและออกคำสั่งได้ภายในกำหนด ๙๐ วัน จะขอขยายระยะเวลาต่อรัฐมนตรี ออกไปอีกได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องชี้แจงแสดงเหตุผลถึงความจำเป็น ในการขอขยายเวลานั้น และเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีให้ขยายระยะเวลาได้แล้วต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบด้วย

ข้อ ๑๑ กรณีที่ผู้กล่าวหาถึงแก่กรรมหรือถอนคำร้องกล่าวหาก่อนมีคำชี้ขาดให้เลขานุการจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกเสียจากสารบบบัญชี แล้วเสนอให้คณะกรรมการรับทราบพร้อมทั้งแจ้งให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๑๒ กรณีที่ผู้กล่าวหา มีหลายคน บางคนถึงแก่กรรม และบางคนถอนคำร้องกล่าวหาก่อนมีคำชี้ขาดให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๑๑ และให้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหาที่ยังมีตัวอยู่และไม่ได้ถอนคำร้องกล่าวหาต่อไป

การทำคำชี้ขาดและออกคำสั่งกรณีดังกล่าวในข้อ ๑๒ จะรวมทำเป็นฉบับเดียวกันก็ได้

ข้อ ๑๓ การวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องตามมาตรา ๑๒๕ ห้ามมิให้วินิจฉัยชี้ขาดและออกคำสั่งเกินกว่าคำขอที่ปรากฏในคำร้องกล่าวหา เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการจะเห็นสมควรเพื่อความเป็นธรรมแก่คู่กรณี ก็อาจสั่งเป็นอย่างอื่นได้

กรณีทีคณะกรรมการชี้ขาดว่าเป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาปรับผู้กล่าวหาหากกลับเข้าทำงาน หรือให้จ่ายค่าเสียหายหรือให้ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร

ในการกำหนดจำนวนค่าเสียหายที่ผู้กล่าวหาสมควรได้รับ ให้คณะกรรมการคำนึงถึงอายุของผู้กล่าวหา ระยะเวลาการทำงาน ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ความเดือดร้อนของผู้กล่าวหาเมื่อถูกเลิกจ้าง มูลเหตุแห่งการเลิกจ้าง เงินค่าชดเชย เงินชดเชยพิเศษ สิทธิประโยชน์อื่นที่ผู้กล่าวหาได้รับ รวมทั้งฐานะแห่งกิจการของผู้ถูกกล่าวหา มาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๔ การเสนอข้อเท็จจริงต่อที่ประชุม

ในการวินิจฉัยชี้ขาดให้ประธานอนุกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณีชี้แจงข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย พร้อมความเห็นต่อที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

คณะกรรมการอาจเชิญคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดได้ หรือคู่กรณีอาจมาขอแถลงรายละเอียดเพิ่มเติมในที่ประชุมคณะกรรมการก็ได้ โดยได้รับอนุญาตจากประธานกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ข้อ ๑๕ คำวินิจฉัยชี้ขาดและออกคำสั่ง ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อกรรมการผู้เข้าร่วมในการชี้ขาดทุกคน และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อความดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ วัน เดือน ปี ที่ชี้ขาด
- (๒) คำชี้ขาดระหว่างผู้ใดเป็นผู้กล่าวหา และผู้ใดเป็นผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อเท็จจริงที่พิจารณาได้ความ
- (๔) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยชี้ขาด
- (๕) เหตุผลแห่งคำชี้ขาด
- (๖) คำชี้ขาดและคำสั่งให้ถือปฏิบัติ

ข้อ ๑๖ ให้เลขานุการจัดส่งคำวินิจฉัยชี้ขาดไปให้คู่กรณีทราบโดยมิชักช้า ส่วนคำวินิจฉัยข้อพิพาทแรงงานให้ส่งสำเนาให้อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการประสานงาน

ข้อ ๑๗ คำวินิจฉัยชี้ขาด เมื่อได้ส่งให้คู่กรณีแล้ว ห้ามมิให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในประเด็นสำคัญแห่งมูลกรณีหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำวินิจฉัยชี้ขาดและคำสั่งเป็นอย่างอื่น เว้นแต่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขด้วยคำที่ผิดพลาดหรือตกหล่นเล็กน้อย ๆ กรณีเช่นว่านี้ให้แจ้งคู่กรณีทราบ

ข้อ ๑๘ ให้เลขานุการติดตามผลการชี้ขาดของคณะกรรมการ ถ้าปรากฏว่ากรณีฝ่ายใดไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดให้เสนอปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่มีการฟ้องศาลขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยชี้ขาดและออกคำสั่งของคณะกรรมการให้เลขานุการดำเนินการติดต่อประสานงานกับกองกฎหมายและข้อพิพาทแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และอำนวยความสะดวกแก่พนักงานอัยการที่แก้ต่างคดี ทั้งให้เลขานุการติดตามผลของคดีนำมารายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

ให้ยกเลิกระเบียบฯ ซึ่งตราไว้ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๗ เสียทั้งสิ้น และให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตราไว้ ณ วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

นายประมุล จันทรจ้านง
ประธานกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ครส.๑)

คำร้องกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรม
ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

๑. ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/ชื่อนิติบุคคล.....นามสกุล/
โดย.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร.....

๒. สถานที่ทำงานชื่อ.....
โดยมี นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....เป็นเจ้าของ/ผู้จัดการ ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....
ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทร.....ประกอบกิจการ.....

มีลูกจ้างทั้งหมดประมาณ.....คน
๓. เข้าทำงานตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ขณะนี้ยังคงทำงานอยู่/พักงาน/ออกจากงานแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
รวมเวลาทำงาน.....ปี.....เดือน.....วัน ได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้ายเป็น
รายเดือน/วัน/ชั่วโมง ๗ ละ.....บาท หรือตามผลงานในอัตราหน่วยละ.....บาท
ครั้งสุดท้ายทำงานหน้าที่.....

๔. ข้าพเจ้าขอยื่นคำร้องกล่าวหา.....
 ได้กระทำการอันไม่เป็นธรรม ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา.....
 เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๕. ข้าพเจ้าขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดและสั่งให้ผู้
 ถูกกล่าวหาปฏิบัติดังนี้

- ๑) รับกลับเข้าทำงาน
- หรือ ๒) จ่ายค่าเสียหายเป็นเงิน.....บาท
- หรือ ๓) อื่น ๆ(ระบุ).....
-
-
-

๖. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ลงชื่อ).....
 (.....)
 ผู้ร้องกล่าวหา

-อากรแสตมป์-

(ครส. ๒๙)

หนังสือมอบอำนาจ

สถานที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า ผู้มีรายชื่อข้างท้ายนี้ ขอมอบอำนาจให้.....

และ/หรือ.....

เป็นผู้มาชี้แจงข้อเท็จจริง แลกเปลี่ยนผล เสนอเอกสารต่าง ๆ นำสืบพยานบุคคล พยานเอกสาร
 ประนีประนอมยอมความ ทำความตกลง รับคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือ ถอน
 คำร้องกล่าวหา ในกรณีที่ข้าพเจ้ายื่นคำร้องกล่าวหาต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่า

กระทำการอันไม่เป็นธรรม ต่อข้าพเจ้า แทนข้าพเจ้า แต่เริ่มแรกจนกว่าจะเสร็จการ โดย
 ข้าพเจ้ายอมผูกพันรับผิดชอบในการที่ผู้รับมอบอำนาจจากข้าพเจ้าได้กระทำไปทั้งสิ้น
 เสมือนหนึ่งว่าข้าพเจ้าได้กระทำการนั้น ๆ ด้วยตนเอง

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้าจึงลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....ผู้มอบอำนาจ

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบอำนาจ

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

-อากรแสตมป์-
(ครส.๓๐)

หนังสือมอบอำนาจ

สถานที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า ๑.....โดย ๒.....

ขอมอบอำนาจให้ ๓.....เป็นผู้มาชี้แจงข้อเท็จจริง, แลกผลเสนาอ
เอกสารต่าง ๆ เพื่อแก้ข้อกล่าวหาหรือทำความตกลง กรณี ๔.....
ร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่า ข้าพเจ้ากระทำการอันไม่เป็นธรรม แทนข้าพเจ้า แต่
เริ่มแรกจนกว่าจะเสร็จการ ๕. โดยข้าพเจ้ายอมผูกพันรับผิดชอบในการที่ผู้รับมอบอำนาจจาก
ข้าพเจ้าได้กระทำไปทั้งสิ้น เสมือนหนึ่งว่าข้าพเจ้าได้กระทำการนั้น ๆ ด้วยตนเอง

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้าจึงลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้มอบอำนาจ

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบอำนาจ

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

หมายเหตุ

๑. หมายถึงสถานประกอบการต่าง ๆ เช่น บริษัท, ห้างหุ้นส่วนจำกัด, ห้างหุ้นส่วนสามัญ
นิติบุคคล เจ้าของโรงงานฯ
๒. หมายถึงตำแหน่งของผู้มอบอำนาจในสถานประกอบการนั้นที่ผู้แทนนิติบุคคล
ตามกฎหมาย เช่น กรรมการผู้จัดการบริษัทฯ ประธานกรรมการบริษัท, หุ้นส่วน
ผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ, เจ้าของโรงงานฯ
๓. หมายถึง บุคคลซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ในสถานประกอบการนั้นๆ
๔. หมายถึง ผู้ร้องกล่าวหาซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดา, สหภาพแรงงานต่าง ๆ เป็นต้น
๕. ถ้าจะมอบอำนาจให้เฉพาะครั้งคราว ก็ตัดข้อความที่ว่า “แต่เริ่มแรกจนกว่าจะ
เสร็จการ” ออก แล้วเซ็นชื่อกำกับไว้เป็นหลักฐาน

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายจิราวุฒันน์ เจริญพุทธคุณ เกิดเมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2521 ที่อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร เป็นบุตรของนายวิชัย และนางวรรณมา เจริญพุทธคุณ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในปีการศึกษา 2542 ได้รับประกาศนียบัตร เนติบัณฑิต จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ 54 ปีการศึกษา 2544 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปีการศึกษา 2545

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย